

π. Βασίλειος Λ. Βασιλείου: “Πραγματικά, η Παναγία μας είναι Θεοτόκος”

/ [Ενορίες](#)

Επίκαιρο κείμενο (Αύγουστος 2019) του Πρωτοπρεσβυτέρου Βασίλειου Λ. Βασιλείου - ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ, ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ:

Ὁ μήνας Αύγουστος εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν μήνας ἀφιερωμένος στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τήν Παναγιά μας. Ἀπό τήν πρώτη τοῦ μηνός ξεκινοῦμε τίς ὑπέροχες παρακλήσεις πρὸς αὐτήν καί μία νηστεία αὐστηρή, ὡς προετοιμασία πνευματική,

γιά νά γιορτάσουμε καί τιμήσουμε τό μεγάλο γεγονός τῆς κοιμήσεώς της καί τῆς μεταστάσεώς της πρὸς τόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό.

Τιμοῦμε τὴν Παναγιά μας ἐπειδὴ αὐτὴ σέ μέγιστο βαθμό ἔγινε μάρτυρας τοῦ Θεοῦ, σύμφωνα μέ τόν λόγο τοῦ Θεοῦ στήν Παλαιά Διαθήκη: «Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός». (Ἡσαΐας ΜΓ΄ 10) καί στήν Καινὴ Διαθήκη: «Ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν πάσῃ τῇ γῇ». (Πράξ. Α΄ 8)

Πραγματικά, ἡ ἀπλή καί ἄσημη κόρη τῆς Ναζαρέτ, μέχρι τὴν τελευταία πνοή τῆς ζωῆς της, ἔδινε τὴν μαρτυρία πρὸς πάντες ὅτι, ἦταν Θεοτόκος! Ὅτι συνέλαβε, κυοφόρησε καί ἔτεκε τόν Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος ἦταν Θεός καί ἄνθρωπος. Ἦταν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ σαρκωμένος. Ὁμιλοῦσε πρὸς ὅλους καί ἐπαναλάμβανε τό περιστατικό τοῦ εὐαγγελισμοῦ της ἀπὸ τόν ἀρχάγγελο Γαβριήλ. Ὑπενθύμιζε, ἐπίσης, σέ ὅλους τὴ συνάντησή της μέ τὴν Ἑλισάβετ, ἡ ὁποία ὅταν τὴν εἶδε, εἶπε: «Πῶς ἔγινε αὐτό, νά ἔλθει στό σπίτι μου ἡ μητέρα τοῦ Θεοῦ μου;» Διηγιόταν ὅλα τὰ μεγάλα καί θαυμαστά σημεῖα πού ἔκανε ὁ Υἱὸς της, τίς θεραπείες πού κανεῖς ἄλλος δέν ἔκανε ποτέ, τὴ δημιουργία ματιῶν σέ τυφλό πού δέν εἶχε καθόλου μάτια, τίς ἀναστάσεις νεκρῶν ἀνθρώπων, βεβαιωμένων ὅτι πέθαναν, τίς διώξεις τῶν δαιμόνων ἀπὸ δαιμονισμένους, τίς ἀποστομωτικές ἀπαντήσεις πρὸς τοὺς Φαρισαίους καί τοὺς ἀρχιερεῖς, τὴν τέλεια διδασκαλία του, τίς προφητεῖες πού ἐπαληθεύθηκαν πλήρως. Ἀνέφερε πάντοτε τό μέγιστο γεγονός τῆς ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ της καί ὅτι τόν εἶδε ζωντανό μετὰ τὴν σταύρωση, πρώτη αὐτὴ, καί πολλές φορές μετέπειτα μαζί μέ πολλοὺς ἄλλους, καί τελευταία φορά, ὅταν ἀνελήφθη στοὺς οὐρανούς.

Μέχρι τόν θάνατό της καί τὰ θαυμαστά σημεῖα πού ἐπακολούθησαν, δηλαδή τὴν ἀνάστασή της καί τὴ μετάστασή της πρὸς τόν Θεό, ἡ Μαρία, ἡ Παναγιά μας, καί μόνο μέ τὴν παρουσία της ἦταν μία μαρτυρία τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καί τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Πραγματικά, ἡ Παναγιά μας εἶναι Θεοτόκος καί δίνει τὴ μαρτυρία ὅτι, ὁ ἀληθινός Θεός, τό δεύτερο πρόσωπο, ὁ Υἱὸς καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἔγινε δι' αὐτῆς ἄνθρωπος. Καί ἡ σωτηρία μας πραγματώνεται δι' αὐτῆς τῆς μαρτυρίας, τὴν ὁποία πρέπει νά δίνουμε ἐμεῖς ὅλοι οἱ πιστοί. Ὅχι μόνο νά πιστεύουμε στὴ μαρτυρία τῆς Θεοτόκου ἀλλὰ καί νά δίνουμε κι ἐμεῖς πρὸς τόν κόσμο αὐτὴν τὴν μαρτυρία ὅτι, ὁ Θεός ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ νά σώσει τοὺς ἀνθρώπους.

Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας, ἀνά τοὺς αἰῶνες, εἰκονίζει τὴν Θεοτόκο πάντοτε μαζί μέ τόν υἱό της στήν ἀγκαλιά της, ὡς βρεφοκρατούσα. Καί τό κέντρο εἶναι ἡ Θεοτόκος, διὰ τῆς ὁποίας γίνεται ὁ Θεός ἄνθρωπος καί διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος γίνεται κατὰ χάριν Θεός. Ἡ Θεοτόκος εἶναι ὁ μέγιστος ἄνθρωπος, ὁ

ὕψηλότερος, ὁ ἁγιότερος, ὁ ἐνδοξότερος, ὁ πρῶτος μέσα σ' ὁλόκληρη τὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας.

Μετά τὴν Θεοτόκο, ὅλοι οἱ δίκαιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἔδωσαν καὶ αὐτοὶ τὴν μαρτυρία τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ μέσα στὸν κόσμο, ὁ καθένας στὴν ἐποχὴ του καὶ στό περιβάλλον του. Στὴν Καινὴ Διαθήκη ἡ μαρτυρία συγκεκριμενοποιεῖται στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός. Καὶ τὴν μαρτυρία γιὰ τὴν θεότητά του, τὴν δίνουν: πρῶτος ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ, μετὰ ἡ Ἑλισάβετ, ἔπειτα οἱ ἄγγελοι κατὰ τὴν γέννηση, οἱ μάγοι ἐξ ἀνατολῶν, ὁ πρεσβύτες Συμεὼν, ἡ προφήτις Ἄννα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, οἱ ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου, ὅλοι οἱ ἅγιοι, ἡ Ἐκκλησία ὁλόκληρη.

Καὶ ὅλους αὐτούς, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τοὺς ὀνομάζει μάρτυρες: (Ἀποκ. ΣΤ' 9) «Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον». (Ἀποκ. ΙΖ' 6) «Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ». Οἱ τελευταῖοι δὲ μάρτυρες, σύμφωνα πάλι μὲ τό βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως, θὰ εἶναι ὁ προφήτης Ἡλίας καὶ ὁ δίκαιος Ἐνῶχ, οἱ ὁποῖοι θὰ δώσουν τὴ μαρτυρία γιὰ τὸν Ἰησοῦ ὅτι εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, ὁ ἀληθινὸς Μεσσίας – Χριστός, καὶ θὰ ὑποδείξουν στοὺς ἀνθρώπους τὸν ψευδομεσσία, τὸν Ἀντίχριστο. «Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα περιβεβλημένοι σάκκους». (Ἀποκ. ΙΑ' 3)

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ μάρτυρες, ὅσοι θὰ δώσουν τὴν μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ τὸν λόγο τους καὶ μὲ τὴ ζωὴ τους, πρὸς τὸν κόσμον, ὅλοι αὐτοὶ θὰ ἀξιωθοῦν τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Γιατί; Ἐπειδὴ τὸν ὁμολόγησαν μπροστὰ στοὺς ἀνθρώπους, θὰ τοὺς ὁμολογήσει καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς του, πού βρίσκεται στοὺς οὐρανούς. Θὰ τοὺς εἰσαγάγει στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ Πατρὸς, δηλαδή θὰ σωθοῦν. (Ματθ. Ι' 32 – 33)

Ἡ Ἐκκλησία μας, γι' αὐτὸν τὸν λόγο ἐνθυμεῖται καὶ τιμᾷ ὅλους τοὺς ἁγίους. Γιὰ νὰ μᾶς θυμίζουν τὴν μαρτυρία τους, τὴν ὁποία ἔδωσαν γιὰ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, κατὰ τὴ διάρκειά τῆς ζωῆς τους. Καὶ γιὰ ἕναν ἄλλο λόγο, γιὰ νὰ γίνουν τὰ πρότυπά μας, ὥστε νὰ γίνουμε κι ἐμεῖς μάρτυρες.

Ἡ Θεοτόκος καὶ οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ οἱ ἅγιοι Πάντες, αὐτοὶ οἱ ἀκριβεῖς καὶ θαρραλέοι μάρτυρες τῆς μέγιστης καὶ ζωηφόρου μαρτυρίας τῆς θεανθρωπότητας τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἀναστάσεώς του, προβάλλουν διαχρονικά τὴν μαρτυρία τους καὶ μᾶς καλοῦν νὰ τὴ δίνουμε κι ἐμεῖς στὴν ἐποχὴ μας.

Μέ τήν εὐχή καί τήν ἐλπίδα

νά γίνει ἡ ζωὴ ὅλων μας μαρτυρία Χριστοῦ

ὁ πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου